

Sygn. akt VIII U 2747/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 września 2015 roku – znak (...)–SER- (...)–O.-5

– Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 21 lipca 2015 roku odmówił C. O. (1) prawa do renty z tytułu wyższego stopnia niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 27 sierpnia 2015 roku uznała, że C. O. (1) nie jest całkowicie niezdolny do pracy w związku z deportacją do ZSRR w latach 1940 – 1946. Nie ma zatem w ocenie organu rentowego prawnych podstaw do przyznania wnioskodawcy prawa do renty z tytułu wyższego stopnia niezdolności do pracy, stąd decyzja o wypłacanie świadczenia w dotychczasowej wysokości.

/decyzja – k. 287 akt ZUS/

W dniu 28 września 2015 roku C. O. (1) złożył odwołanie od ww. decyzji wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy. Podniósł, że nie zgadza się z treścią orzeczenia komisji lekarskiej z dnia 27 sierpnia 2015 roku, gdyż stan jego zdrowia powoduje całkowitą niezdolność do pracy.

/odwołanie – k. 2 – 3 verte/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 23 października 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego odrzucenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, że wnioskodawca od dnia

1 stycznia 1998 roku pobiera rentę stałą inwalidy wojennego z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z deportacją do ZSRR. Zdaniem organu rentowego pismo C. O. (1) z dnia 28 września 2015 roku nie spełnia kryteriów odwołania określonych

w art. 477¹⁰ § 1 k.p.c., co uzasadnia wniosek o jego odrzucenie.

/odpowiedź na odwołanie – k. 11 – 12/

Pismem procesowym wniesionym w dniu 25 listopada 2015 roku wnioskodawca potwierdził, że w przedmiotowej sprawie w dniu 28 września 2015 roku złożył odwołanie od decyzji z dnia 3 września 2015 roku – znak (...)–SER- (...)–O.-5.

/pismo procesowe – k. 16/

W toku postępowania wnioskodawca poparł odwołanie. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowiska stron – e-protokół z dnia 14 września 2016 roku – 00:00:52 – 00:12:35 – płyta
– k. 47/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca urodził się w dniu (...). W latach 1940 – 1946 w związku z deportacją przebywał na deportacji w ZSRR.

/okoliczności bezsporne/

Od dnia 1 stycznia 1998 roku C. O. (1) pobiera stałą rentę inwalidy wojennego z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z deportacją do ZSRR w latach 1940 – 1946.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 21 lipca 2015 roku C. O. (2) złożył wniosek do organu rentowego o ustalenie wyższego stopnia niezdolności do pracy w związku z deportacją do ZSRR, a tym samym o podwyższenie pobieranej z tego tytułu renty.

/okoliczności bezsporne, a nadto: wniosek – k. 283 akt ZUS/

Orzeczeniem z dnia 11 sierpnia 2015 roku Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że C. O. (1) nie jest całkowicie niezdolny do pracy w związku z deportacją do ZSRR w latach 1940-1946.

/okoliczności bezsporne, a nadto: orzeczenie – k. 285 akt ZUS/

W związku ze złożonym przez wnioskodawcę sprzeciwem od orzeczenia Lekarza Orzecznika = Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 27 sierpnia 2015 roku uznała, że C. O. (1) nie jest całkowicie niezdolny do pracy w związku z deportacją do ZSRR w latach 1940 – 1946.

/okoliczności bezsporne, a nadto: orzeczenie – k. 286 akt ZUS/

Decyzją z dnia 3 września 2015 roku – znak (...)–SER- (...)–O.-5 – Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 21 lipca 2015 roku odmówił C. O. (1) prawa do renty z tytułu wyższego stopnia niezdolności do pracy w związku z deportacją do ZSRR w latach 1940 – 1946.

/decyzja – k. 287 akt ZUS/

W badaniu sądowo – internistycznym nie znaleziono przyczyn pozwalających uznać związek przyczynowo skutkowy między schorzeniami wnioskodawcy, a deportacją do ZSRR w dzieciństwie. W ocenie internistycznej kilkuletni pobyt w ZSRR i doznane tam przeżycia związane były z niedożywieniem i niewątpliwie wpłynęły negatywnie na stan psychiczny wnioskodawcy. Rozpoznane u niego choroby takie jak: przewlekła białaczka limfatyczna, pemfigoid pęcherzowy ze świądem skóry, przewlekłe wirusowe zapalenie wątroby typu C, żylaki obu podudzi, zmiany zwyrodnieniowe układu kostno – stawowego z objawowym zespołem bólowym, zapalenie żołądka z infekcją helicobacter pylori w wywiadzie, przebyta róża przedramienia prawego są związane z wiekiem i występują także u osób w 7 dekadzie życia, które nie były deportowane. Ponadto u wnioskodawcy rozpoznano zespół stresu pourazowego w związku z deportacją do ZSRR w okresie II wojny światowej. Nie stwierdzono z internistycznych przyczyn całkowitej niezdolności do pracy pozostającej w związku z deportacją do ZSRR w okresie II wojny światowej.

/pisemna opinia biegłego z zakresu chorób wewnętrznych L. P. – k. 19 – 22/

W badaniu sądowo – psychiatrycznym rozpoznano u wnioskodawcy organiczne zaburzenia osobowości z drażliwością, labilnością emocjonalną i upośledzeniem funkcji poznawczych bez otępienia oraz zespół stresu pourazowego. W ocenie psychiatrycznej wnioskodawca jest trwale częściowo niezdolny do pracy – przy znacznym stopniu ograniczenia zdolności do wykonywania pracy zarobkowej w związku z deportacją do ZSRR.

/pisemna opinia biegłego psychiatry G. P. – k. 24 – 26/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w aktach ZUS oraz na podstawie opinii biegłych specjalistów z zakresu chorób wewnętrznych oraz psychiatrii.

Sąd dokonał oceny stanu zdrowia C. O. (1) opierając się przede wszystkim na opiniach powołanych biegłych. Opinie te uzupełniały się wzajemnie, korespondowały

z pozostałym materiałem dowodowym i zostały wydane w oparciu o posiadaną przez biegłych wiedzę specjalistyczną oraz doświadczenie zawodowe. Biegły z zakresu chorób wewnętrznych podniósł, że z internistycznego punktu widzenia nie można mówić o niezdolności do pracy w związku z deportacją do ZSRR w dzieciństwie, ale wskazał równocześnie na zaburzenia natury psychicznej, które co zrozumiałe, mogły być przedmiotem oceny jedynie lekarza psychiatry, który potwierdził i rozwinął diagnozę w tym zakresie oraz potwierdził stanowisko Komisji Lekarskiej ZUS, orzekając o trwałej częściowej niezdolności do pracy wnioskodawcy – przy znacznym stopniu ograniczenia zdolności do wykonywania pracy zarobkowej w związku z deportacją do ZSRR.

Biegli wydali opinie na podstawie przedstawionej im dokumentacji medycznej wnioskodawcy i dokumentacji ZUS znajdującej się w aktach sprawy oraz na podstawie badania wnioskodawcy. Opinie te były spójne, logiczne i odpowiadały zakreślonej tezie dowodowej. Biegli w sposób jasny odpowiedzieli na postawione im pytania, wskazując szczegółowo wszystkie podstawy dokonanych przez siebie w opinii ustaleń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i nie podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (t.j. Dz.U. 2016 poz. 1255) kombatantom będącym inwalidami wojennymi lub wojskowymi przysługują świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r., poz. 871).

Jak zaś stanowi ust. 2 art. 12 powołanej ustawy świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy, o której mowa w ust. 1, z wyłączeniem uprawnienia określonego w art. 23b tej ustawy, przysługują na zasadach określonych w tych przepisach również:

- 1) osobom, które zostały uznane za niezdolne do pracy wskutek niezdolności do pracy pozostającej w związku z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1;
- 2) członkom rodzin pozostałym po osobach pobierających w chwili śmierci rentę z tytułu niezdolności do pracy, o której mowa w pkt 1.

Ustawa ta ma zatem zastosowanie m. in. do osób, które przebywały na przymusowych zesłaniach i deportacji w ZSRR (art. 4 ust. 1 pkt 3b).

Za niezdolność do pracy pozostającą w związku z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1, uważa się niezdolność do pracy będącą następstwem zranień, kontuzji lub innych obrażeń lub chorób powstałych w związku z tym pobytem

Związek zranień, kontuzji lub innych obrażeń lub chorób z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1, a także związek niezdolności do pracy z takim pobytem ustala lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (art. 12 ust. 3 i 4).

C. O. (1) pobiera stałą rentę inwalidy wojennego od dnia 1 stycznia 1998 roku z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z deportacją do ZSRR w latach 1940 – 1946. Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było, czy wnioskodawca jest osobą całkowicie niezdolną do pracy z tytułu wspomnianej deportacji.

Sąd na podstawie zebranego materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych z zakresu chorób wewnętrznych L. P. oraz z zakresu psychiatrii G. P. ustalił, że C. O. (1) jest trwale częściowo niezdolny do pracy – przy znacznym stopniu ograniczenia zdolności do wykonywania pracy zarobkowej w związku z deportacją do ZSRR w latach 1940 – 1946. Nie stwierdzono zatem całkowitej niezdolności do pracy wnioskodawcy, pozostającej w związku z deportacją do ZSRR w okresie II wojny światowej - co jest zgodne z zaskarżoną decyzją organu rentowego z dnia 3 września 2015 roku.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczenia Społecznych I Oddziału w Ł. z dnia 3 września 2015 roku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy z pouczeniem o prawie, sposobie i terminie wniesienia apelacji.

30 .09.2016 roku